

“1900,”

ΠΡΟΛΟΓΟΜΕΝΑ ΦΙΛΙΑ ΤΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΤΟΥ ΤΑΥΤΗΣ :

ΤΟΙΣ ΦΙΛΟΜΟΥΣΟΙΣ ΕΝΤΕΥΞΟΜΕΝΟΙΣ :

Ἐὰν εἶνε ἄλλη¹ές, ὅτι ἡ ἑλληνικὴ ποίησις διέρχεται, κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, τὸ κριτικώτερον, τὸ ἐπισφαλέστερον αὐτῆς στάδιον, τὴν ἀκριβῶς διαπλασσομένην καὶ τείνουσα νὰ λάβῃ τὴν ὀριστικὴν αὐτῆς μορφήν, εἶνε ἀληθινὸν εὐτύχημα, ὅτι ἀσχολοῦνται εἰς αὐτὴν ἄνδρες τῆς περσιωπῆς, τῆς φιλολογικῆς βαρύτητος καὶ τῆς καλλιτεχνικῆς ἰδιοφυίας τοῦ κ. Ἰωάννου Καμπούρογλου. Ἐὰν δὲ πράγματι κατήντησαν πλέον ζήτήματα ἅλιστα, τὸ ζήτημα τῆς γλώσσης, εἰς τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ γράφονται τὰ ποιήματά μας, καὶ τῶν ἐμπνεύσεων, πρὸς τὰς ὁποίας πρέπει νὰ στραφῇ ἡ ἑλληνικὴ μουσα, ἡ ἐμφάνισις τοῦ «1900» εἰς τὸν νεοελληνικὸν Παρνασσὸν ἀναμφιβόλως εἶνε προσωρισμένη ἀρκετὸν νὰ σκορπίσῃ φῶς πρὸς λύσιν τῶν δύο αὐτῶν σκοτοδινιῶν.

Τὸ φιλολογικὸν παρελθὸν τοῦ ποιητοῦ τοῦ «1900» δὲν περιμένουν βέβαια νὰ μάθουν παρ' ἡμῶν αἱ ἀναγνώστρια καὶ οἱ ἀναγνώσται αὐτοῦ. (Ὅσοι, ὑπὲρ πάντας ἴσως τοὺς Ἕλληνας λογίους γνωρίζουσι τὸν Ἰωάννην Καμπούρογλον ὡς δράσαντα καὶ δρώντα ἐπὶ σειρὰν τριάκοντα καὶ πλέον ἐτῶν εἰς τὴν πρώτην πάντοτε γραμμὴν τῆς δημοσιογραφικῆς ἡμῶν καὶ ὄχι ἐλιγώτερον τῆς φιλολογικῆς ἰδίως ἡμῶν κατῆσεως.

Εἶτε ὡς, διευθυντῆς τῆς ἀπαραμύλλου «*Νέας Ἐφημερίδος*» του, ὁμοίαν τῆς ὁποίας εἰς τὸ εἶδός της καὶ εἰς τὸ ὕψος της καὶ εἰς τὴν χάριν της καὶ εἰς τὴν δημοτικότητά της δὲν εἶδον μέχρι τοῦδε αἱ Ἀθηναί, τῶν ὁποίων ἦτο ἡ χαϊδεμένη ἐπὶ μίαν δεκαπενταετίαν ἐφημερίς· εἶτε ὀλίγον πρότερον ὡς συνιδρυτῆς τῆς «*Ἐφημερίδος*» καὶ πρῶτος δι' αὐτῆς σκαπανεὺς καὶ εἰσχηγτῆς τοῦ ἀγνώστου ἕως τότε καθημερινοῦ ἐν Ἑλλάδι τύπου· εἶτε ὡς ἐργάτης τοῦ ἑλληνικοῦ θρόνου διὰ πεφωτισμένης ἐκλογῆς ἔργων

